

Pred vami je še zadnji letošnji spletni časopis, zame pa tudi na splošno zadnji, saj smo se devetošolci 15. junija poslovili od osnovne šole. Pisati za časopis mi je bilo v velik užitek, zato bom to kar precej pogrešala, kot tudi delo z mentorico Vlasto Povše in ostalimi člani časopisa. 15. in 23. junij sta datuma, na katera smo vsi zelo nestrpno čakali, saj nas čakajo zaslužene počitnice. Nekateri jih preživijo na morju, raznih izletih, nekateri pa se najbolj veselijo spanja do popoldneva in dveh mesecev

lenarjenja. Želim vam nasmejano poletje, polno užitkov in sreče, predvsem pa se dobro spočijte, preden jeseni nastopi novo šolsko leto.

Glorija

POLETJE JE RAJ

Polni načrtov

in svežih idej

čakamo dneve poletja.

Šola bo le še pozabljen muzej,

star najmanj štiri stoletja.

Zvezdana Majhen

Dogajalo se je ...

EKSKURZIJA V LONDON

V soboto, 27. maja, smo se sredi noči, vsi zaspani in polni pričakovanja, zbrali pred šolo. Z dvonadstropnim avtobusom smo se odpeljali do letališča v Benetkah. Vožnja je trajala pet ur. Na letališču smo najprej šli skozi varnosti pregled. Opravili smo ga brez večjih težav. Nato smo se vkrcali na letalo. Let je potekal brez turbulenc in varno smo pristali na letališču v Londonu. Tam smo dobili karte za vlak in se z njim odpeljali do našega hotela Premier Inn. Nato smo se s podzemno železnico odpeljali do predela Camden Market, kjer smo imeli nekaj prostega časa za nakupovanje. Vsi smo bili lačni, zato smo zatem odšli na pozno kosilo v Pizza Hut. Sledila je vožnja z ladjico po reki Temzi, ki je trajala 45 minut. Med vožnjo smo videli veliko znamenitosti. Naš izlet smo nadaljevali z ogledom trdnjave Tower of London. To je bila včasih glavna ječa. Prvi dan smo zaključili s sprehodom čez Tower Bridge in se že zelo utrujeni z vlakom vrnili v hotel.

Drugi dan smo pričeli z zajtrkom. Na voljo smo imeli rogljičke, palačinke in angleški zajtrk, ki je sestavljen iz pečenega fižola in paradižnika, pečene slanine, klobasic, toasta, jajc, black puddinga ter gobic. Po zajtrku smo se s podzemno železnico odpeljali do Big Bena in si ogledali tudi parlament. Nato smo se sprehodili skozi St. James's Park do Buckingham Palace. Kraljice sicer ni bilo doma, smo pa videli njene stražarje. V muzeju voščenih lutk Madame Tussauds smo se slikali s svetovno znanimi osebnostmi. Po večerji v pubu smo se vrnili v hotel.

Tretji dan smo se po zajtrku odpravili v Natural History Museum, kjer so razstavljeni okostja dinosavrov, veliki sinji kit, velika sekvoja ... Tam smo se morali tudi slikati s petimi znamenitostmi. Po uri in pol raziskovanja muzeja smo se odpravili še v Science Museum, kjer smo videli zanimivosti iz sveta avtomobilov, letal, energije, računalnikov in vesolja.

S podzemno železnico smo se odpravili nazaj do hotela, kjer smo imeli kviz o vseh znamenitostih, ki smo jih videli v Londonu. Vzeli smo kovčke ter se odpravili do letališča. Tudi tokrat smo opravili varnostni pregled brez večjih težav. Po pristanku v Benetkah smo odšli na avtobus, kjer so nam povedali rezultate kviza ter nam podelili nagrade. V Mozirje smo se vrnili ob petih zjutraj.

Tina Jernejc, 8. b

ŠOLSKI PLESNI FESTIVAL – DRŽAVNO TEKMOVANJE

V četrtek, 1. junija, je v Polhovem Gradcu potekalo državno tekmovanje v plesu. V začetni krog za skupinski ples smo se uvrstili: Anja, Nea, Anže, Taja Manca in Sara.

V četrtfinalu so odplesali Anže, Nea in Manca, v finale pa se je uvrstil Anže, ki je na koncu zasedel 11. mesto. Naša mentorica Mojca je na vse svoje migece zelo ponosna. "Vsi ste me presenetili in na vas sem zelo ponosna!" je bila njena izjava po koncu tekmovanja. Njeni migecci se ji za ves trud in čas, ki ga preživi z nami, prav lepo zahvaljujemo.

Taja Majhen, 8. b

ČOKOLADNICA IN VULKANIJA

V četrtek, 8. junija, smo se zgodaj zjutraj zbrali pred šolo in se z avtobusom odpeljali proti Avstriji. Vožnja se nam je zdela dolga, verjetno zato, ker smo vsi komaj čakali, da pridemo v čokoladnico Zotter. Tam smo si najprej pogledali kratek film o izdelavi čokolade, nato pa začeli z ogledom. Na začetku smo lahko poskusili sama kakavova zrnca, nato pa grenko čokolado. Po poti skozi čokoladnico smo poskušali vse vrste čokolad: belo, temno, jagodno in tudi čokoladne lizike in kroglice. Na koncu ogleda smo bili vsi polni čokolade.

Nato smo se z avtobusom odpeljali nazaj v Slovenijo, natančneje v Prekmurje, kjer smo obiskali Vulkanijo. Najprej smo si gledali nekaj vrst kamnin, nato pa smo se s čeladami na glavi odpravili v »vulkan«. Ogledali smo si nekaj 4D-filmov, ki so govorili o nastanku vulkanov in njihovem delovanju. Nato smo se z dvigalom spustili še tisoč metrov niže in se od gledanju 4D-filma z vlakcem vrnili nazaj na površje. Izlet je bil zabaven in poučen. Najbolj mi je bil všeč ogled Vulkanije, saj sem izvedela veliko zanimivih podatkov o vulkanih na zelo zabaven način.

Tina Jernejc, 8. b

ZBOROVSKI BUM

V torek, 13. 6., smo se pevci mladinskega pevskega zbora udeležili glasbene prireditve Zborovski bum. Ta je potekala v Mariboru na stadionu Ljudski vrt.

Po prvi šolski uri smo se pevci z avtobusom odpeljali v Maribor. Tam smo imeli najprej nekaj prostega časa, da smo odšli na sladoled in kratek sprehod po mestu. Nato pa smo se odpravili na stadion na prvo vajo. Na tribunah smo sedeli ločeno po glasovih. Vaja se je začela z ogrevanjem. Zapeli smo nekaj znanih pesmi, nato pa je na oder prišel dirigent. Vseh deset pesmi smo zvadili brez večjih težav. Po uri in pol smo si vzeli kratek odmor, nato pa nadaljevali z generalko, kjer nas je spremljal tudi orkester. Vaje so hitro minile in na vrsti je bil koncert. Na tribune je prišlo občinstvo, mi pa smo zapeli naš program.

Petje v množici 5000 pevcev je bilo zabavno in izjemno. Po celem dnevu prepevanja smo se ob osmih zvečer vsi utrujeni vrnili v Mozirje.

Tina Jernejc, 8. B

Intervju

M&M's

Pred vami je intervju z devetošolcem Matijem Maroltom, ki je aktiven na različnih področjih. Kljub mnogim občolskim dejavnostim je tudi v šoli zelo uspešen. Sam ga osebno zelo dobro poznam, saj sva prijatelja in veliko stvari počneva skupaj. Želel pa sem, da ga spoznate tudi vi.

V katero srednjo šolo si se vpisal sedaj, ko si uspešno zaključil šolanje na mozirski osnovni šoli?

Vpisal sem se na Gimnazijo Celje-Center.

Letos si osvojil kar nekaj priznanj. Katero od njih ti največ pomeni?

Da, res je. Letos sem prejel bronasta priznanja iz geografije, logike in kemije, srebrni priznanji iz matematike in zgodovine, največ pa mi pomeni zlato priznanje iz fizike.

Tudi popoldne te ni skoraj nič doma. Kaj še počneš?

V Nazarjah že 8 let treniram košarko, prav tako pa že 5 let obiskujem glasbeno šolo, kjer se učim igranja na tolkala. Igram tudi v simfoničnem in pihalnem orkestru, letos pa sem začel igrati tudi pri Godbi Zgornje Savinjske doline.

Kako pa usklajuješ občolske dejavnosti s šolo?

Nimam prevelikih težav z usklajevanjem šole in drugih dejavnosti, saj so vse moje občolske aktivnosti v popoldanskem času.

Ali se to, da imaš toliko občolskih dejavnosti, odraža pri tvojih ocenah?

Zaenkrat se to ne odraža pri mojih ocenah, saj imam srečo, da si veliko stvari zapomnim pri pouku, zato ne potrebujem toliko časa za učenje.

Ker boš šolanje nadaljeval v Celju, me zanima, če se boš še vedno ukvarjal s košarko in obiskoval GŠ v Nazarjah?

Da, s košarko se imam namen ukvarjati še kar nekaj časa, zato mi šolanje v Celju ne predstavlja ovir. V glasbeni šoli pa moram za dokončanje nižje glasbene šole končati še 6. razred, zato jo bom obiskoval še prihodnje leto.

Kakšni pa so tvoji cilji za prihodnost?

Trenutno še nimam čisto zastavljenih ciljev za prihodnost. Grem korak za korakom, zato je moj trenutni cilj uspešno končati splošno gimnazijo, nato pa bom videl, kam me bo zanesla pot življenja.

Matija, hvala ti za tvoje odgovore. Upam, da bova kot prijatelja še naprej ostala povezana, čeprav se bo fizična razdalja med nama povečala za 120 km. Izračunal sem že, da bom v prihodnjem šolskem letu doma le 35 dni. Čim več od teh si jih želim preživeti v tvoji družbi, da še kakšno ušpičiva.

Oskar Rosc, 9. a

INTERVJU Z JAKO VRHOVNIKOM

Jaka je vesten in uspešen učenec OŠ Mozirje, ki na šolskem področju dosegata izjemne rezultate. Dejstvo, kako mu to uspe, je bilo povod za nastanek tega intervjuja.

V tem šolskem letu si prejel kar nekaj priznanj. Bi nam zaupal katera?

V začetku leta sem na tekmovanju iz logike osvojil bronasto priznanje, na tekmovanju iz zgodovine pa srebrno priznanje. Največje uspehe pa sem dosegel na aprilskih tekmovanjih. To so tekmovanje v znanju kemije za Preglovo priznanje, tekmovanje v znanju fizike za Stefanovo priznanje in tekmovanje v znanju matematike za Vegovo priznanje. Pri kemiji sem s 17. mestom v Sloveniji osvojil zlato Preglovo priznanje, pri matematiki in fiziki pa se mi je uspelo uvrstiti na 1. mesto v državi, s čimer sem si zaslužil prvi nagradi na obeh področjih.

Kako pa se na ta tekmovanja pripravljaš? Imaš kakšen poseben način učenja?

Pri tekmovanjih, pri katerih se je treba naučiti snov iz literature (npr. zgodovina), si natisnem literaturo in jo večkrat preberem, ob tem pa si pomembne podatke podčrtam. Ko razmišljam o tem, kateri podatek podčrtati, si vsebino lažje zapomnim. Pri ostalih tekmovanjih pa po navadi s pomočjo mentorice predelam snov, ki je morebiti še nismo predelali pri rednih urah, nato pa se učim, tako da rešujem primere s tekmovanj iz prejšnjih let. Če česa ne znam ali ne razumem, se o tem posvetujem z mentorico.

Ali svoje popoldneve namenjaš zgolj učenju in zabavi ali se ukvarjaš še s čim drugim?

Vsekakor se ne posvečam samo učenju. Že od drugega razreda osnovne šole obiskujem Glasbeno šolo v Nazarjah, kjer sem se eno leto učil igranja na kljunasto flavto, nato 6 let klarinet, zadnje leto pa se posvečam učenju igranja na saksofon. Zadnja štiri leta sem tudi član Mladinskega pihalnega orkestra Glasbene šole Nazarje, s katerim smo bili v mesecu maju na »turneji« v Stuttgartu (Nemčija). Eno leto in pol pa igram tudi v Godbi Zgornje Savinjske doline. Že od četrtega razreda obiskujem tudi treninge košarke v košarkarskem klubu KK Nazarje Input, s katerim imamo čez leto skoraj vsak vikend tekmo.

6 let že torej treniraš košarko in 8 let obiskuješ glasbeno šolo. Kako pa usklajuješ svoje šolske dejavnosti z obšolskimi?

Dan ima 24 ur. Od tega 8 ur spim in sem največ 7 ur v šoli. Še vedno pa mi ostane 9 ur prostega časa za treninge, glasbo, domačo nalogo, učenje in tudi za zabavo. Pri vsem tem mi precej pomagajo družinski člani s prevozi, predvsem babica, ki me tudi večkrat na dan pelje v Nazarje na popoldanske aktivnosti.

Letos zapuščáš Osnovno šolo Mozirje. Kaj nam lahko poveš o devetih letih, ki si jih preživel tukaj?

To je bilo zagotovo devet prekrasnih let, ki so minila kot bi mignil. Učitelji so nas naučili mnogih stvari; od obveznih predmetov do lepega vedenja in nas spodbujali tudi, ko ni bilo vse, kot bi moralo biti, za kar sem jim iskreno hvaležen. Seveda pa bom najbolj pogrešal sošolce in prijatelje, s katerimi sem 9 let gulil šolske klopi.

Timon Povše Tašič, 9. a

MUSIC IS MY HOME

There was a girl who loved a song,
she's loved it for very long.
Everybody thought that she was addicted
and most of them have that already predicted.

She loves listening, singing and such,
but sadly time flies away too much.
She could work on songs for hours and hours
and gain more flowers and flowers.

When she looks back at it,
she realizes that her life was never lit.
It was always like a burned candle
and the light was on the other side,
just turn the handle.

She wasted so much time creating
that her mind began levitating.
Her friends and family are luckily not mocking,
otherwise her mind would begin locking.

But whatever, she creates what's in her heart,
even though it may not be always smart.
Music feels like her home,
therefore she will never be alone.

Maja Polak, 9. a

GLASBA JE MOJ DOM

Nekoč je bila punca, ki je imela rada pesem,
rada jo je imela že zelo dolgo.
Vsi mislijo, da to je odvisnost,
za njih to sploh ni več novost.

Rada jo posluša, poje,
a žal čas teče čedalje hitreje.
Pesmi bi lahko pisala vseskozi in ves čas
in našla v njih svoj glas.

Ko se ozre nazaj,
se zave, da njeno življenje ni raj.
Vedno je kot upihnjena sveča,
na drugi strani vrat,
ki jih moraš le odpreti.

Ustvarjati, le to si je želela početi,
zato so njene misli začele lebdeti.
Prijatelji in družina ji stojijo ob strani
in ona se svojih misli ne brani.

Vseeno, ona ustvarja iz srca,
čprav to včasih ni dobra ideja.
Ona je v glasbi doma,
zato ne bo nikoli sama.

Prevedla Glorija Mikek, 9. b